

naturligvis af ganske overordentlig Betydning. Nu er Tanken om disse Kommissioner altsaa forladt fra den højtærede Ministers Side, og de Opgaver, som Lærlingekommissionerne havde efter Lovforslaget i Fjor, kan efter det foreliggende Lovforslag fordeles paa ikke mindre end tre forskellige Institutioner. Politiet har Hovedindflydelsen med Hensyn til disse Forhold; og det kan siges med Rette, uden at det paa nogen Maade kan betragtes som nedsættende, at Politiet har den ringeste Forudsætning for at kunne varetage de Interesser, der er knyttede til Lærlingenes forsvarlige Uddannelse. Men Opgaverne kan, som sagt, fordeles paa tre forskellige Institutioner. Ministeren kan overdrage Tilsynet med Lærlingekontrakternes Godkendelse til Bestyrelserne for de lokale Arbejdsanvisningskontorer — ikke saaledes, som den ærede Ordfører for Venstre (J. C. A. Larsen) udtalte: Bestyrelserne for Arbejdsløshedskasserne, men Arbejdsanvisningskontorenes Bestyrelser; disse omfatter, som bekendt, saavel Byerne som Landet, og der er derfor ingen praktiske Vanskeligheder for, at de vil kunne føre dette Tilsyn. De kan altsaa faa denne Opgave. Endvidere kan den højtærede Minister overdrage til det lokale Fabriktilsyn Kontrollen med Arbejdstidens Overholdelse, og endelig beholder Politimyndighederne Tilsynet med de øvrige Opgaver, bl. a. ogsaa Lærlingenes forsvarlige Uddannelse.

Jeg ser ikke det praktiske i denne Foranstaltning. Det maa, synes jeg, absolut foretrækkes, at der bliver een Myndighed, som faar Indseende med alle de Forhold, der vedrører Lærlingeuuddannelsen, og jeg vil haabe, at Tanken om een Myndighed paa dette Omraade vil kunne vinde Tilslutning ved de kommende Forhandlinger. Modstanden mod Lærlingekommissionen finder jeg ganske uberettiget. Men den synes at være vanskelig at overvinde; det synes, som om Ministeren ved sine Udtalelser i Fjor har bundet sig saa stærkt mod Lærlingekommissionen, at det vil være vanskeligt at komme tilbage dertil, hvorimod jeg ser, at den højtærede Minister drager Bestyrelserne for de lokale Arbejdsanvisningskontorer ind til at overtage noget af Arbejdet i Lærlingspørgsmaalet. Om denne Institution skulde kunne gøres til den centrale Myndighed, der fik Indseende med hele Lærlingspørgsmaalet, derom tør jeg ikke udtale mig paa nærværende Tidspunkt. Jeg savner bl. a. Oplysning om, hvorvidt disse Ledelser kan paatage sig yderligere Arbejde, end de allerede har. Men det maa, synes jeg, kunne lykkes at finde eller skabe

et Organ, der kan samle alle Traade i sin Haand, naar først vi bliver klare over, at dette er en Nødvendighed, og vi tillige bliver klare over, at det ikke bør være Politiet, vi overdrager den Opgave at føre Tilsyn med Lærlingeuuddannelsen. Thi man maa erkende, at en saadan Opgave ligger ikke saa ganske lidt udenfor almindelig Politivirk-somhed.

Jeg vil ogsaa beklage, at man har forladt Bestemmelsen i det forrige Lovforslag om, at Kontrakter kan nægtes Anerkendelse, naar den paagældende Virksomhed i Forvejen har et saa stort Antal Lærlinge, at det kan antages, at Uddannelsen vil blive mangelfuld. Hvis den højtærede Minister kunde henvise til, at det ude i det praktiske Liv har vist sig, at det slet ikke er nødvendigt at have en saadan Bestemmelse, saa kunde man forstaa, at den højtærede Minister ikke medtog den i det foreliggende Lovforslag. Men dette kan dog ganske afgjort ikke være Tilfældet. Der findes desværre paa ikke faa Steder rundt omkring i vort Land saakaldte Lærlingeuudklækningsanstalter, hvor man over en lav Sko antager Lærlinge, idet det synes, som om det mere drejer sig om at skaffe sig billig Arbejdskraft end om at faa uddannet gode og dygtige Haandværkere og Arbejdere. Disse Foreteelser er heldigvis Undtagelser, skønt vistnok temmelig mange; men jeg ser ikke nogen Grund til, at man ikke skrider ind derimod, naar det vil være gavnligt for Helheden, og derom tror jeg ikke, vi kan tvistes.

Jeg havde gerne set Lovfæstelse af Læreprøvenævnet, ikke alene, fordi Sammensætningen var af en Karakter, som uvilkaarlig maatte fremkalde Tillid fra begge Sider, men ogsaa, og ikke mindst, fordi det ved det i Fjor foreslaaede Nævn blev stærkt understreget, at der krævedes en forsvarlig Uddannelse saavel i teoretisk som i praktisk Henseende. Men det kan maaske lykkes ved de senere Forhandlinger at faa en Bestemmelse ind i Lovforslaget af en lignende Karakter ved en Ændring til § 10. Det fastslaas ikke klart nok i Lovforslaget, at Læremesteren foruden at sørge for den fornødne praktiske Uddannelse tillige er ansvarlig for den faglige og almen-dannende Undervisning i tekniske Skoler og Handelsskoler, og at der skal gives Lærlingene fornøden Tid til at søge denne Undervisning og til at forberede sig gennem Hjemmearbejde i den Udstrækning, som Skolen maatte kræve. Paa dette Omraade er der ikke fastsat noget bestemt; der hersker som hidtil Vilkaarlighed, og jeg er ængstelig for, at vi vil faa de samme Resultater.